

אַזְעָקָה וְצִפּוּרָה

כְּתָבָה: לִיבֵנֶת בְּבִינָף

הַמּוֹרָה לִיאֵת סִפְרָה בַּכֶּתֶה עַל חֹדֶשׁ
הַתְּקוּמָה.

הִיא סִפְרָה עַל חֹדֶשׁ שֵׁישׁ בּוּ יָמִים
מִיַּחְדִּים הַמְּסֻפָּרִים אֶת סִפּוּרָה שֶׁל
הַמְּדִינָה.

יָמִים שֶׁל חֵג וְשִׁמְחָה
וְגַם יָמֵי זְכָרוֹן, טְקֵסִים וְצִפּוּרוֹת.

אורי היה מדאג.

כשהמורה ליאת תארה איך נשמעת צפירה,

הוא ממש הרגיש שהיא מדברת על אזעקה.

איך הוא ידע?

אורי שחק עם במבה, הכלב שלו, ושאל:
מה זאת אזעקה ומה זאת צפירה?
במבה התקרב אל אורי, בקש לטוף בבטן,
איפה שהוא הכי אוהב, נאנח ואמר:

"בשבילי, שתיהן מאוד לא נעימות.

הרעש שלהן חזק מאוד וזה מכאיב לאזניים שלי, אבל
זה לא אתו הרעש.

כשאני שומע אזעקה, הקול שלה עולה ויורד, עולה
ויורד. הוא נשמע כמו מישהו שממהר מאוד: 'ואו-ואו-
ואו!'. זה סימן שצריך לזוז מהר למרחב המוגן.

כשאני שומע צפירה, היא נשמעת כמו קו ישר וארך.
היא עושה: 'וווווווו' אחד ארך ולא משתנה. היא רגועה
יותר, כמו נשימה עמקה."

אורי טפס על העץ הגדול בחצר ושאל:

מה זאת אזעקה ומה זאת צפירה?

העץ הגדול דגדג את אורי עם העלים שלו ואמר:

באזעקה, כלם ממהרים פנימה כדי להיות

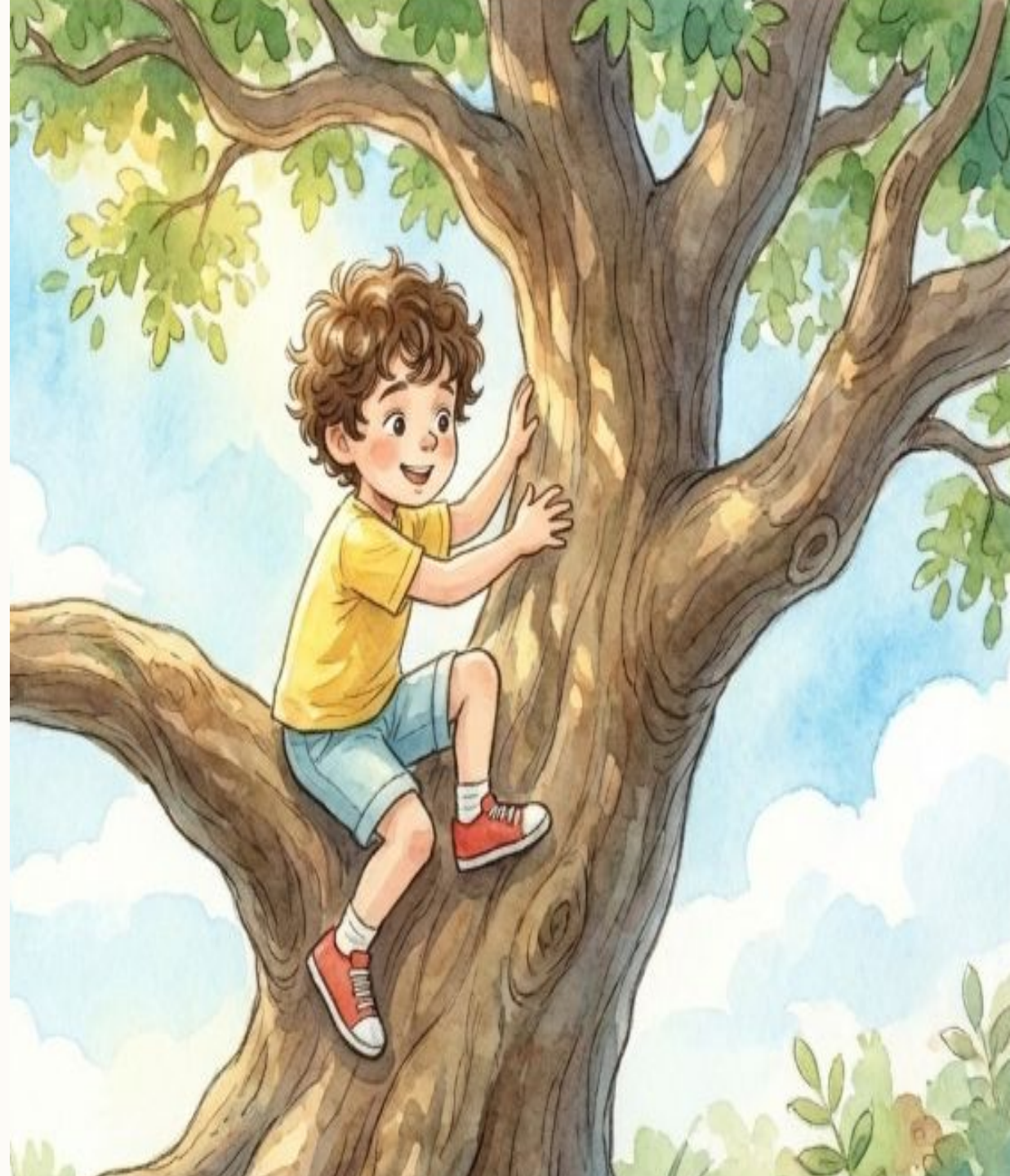
מוגנים.

אבל בצפירה, כלם הופכים להיות קצת כמוני –

כמו עצים.

אנחנו עומדים בשקט, חזקים ויציבים.

אנחנו לא רצים, אלא נשארים במקום.

אורי קרא בספר שהוא אוהב ושאל:

מה זאת אזעקה ומה זאת צפירה?

הספר החכם הזמין את אורי לדפדף בין

הדפים וענה:

אזעקה מזהירה אותנו ממה שיש שקורה עכשיו.

צפירה מזכירה לנו דברים שקרו בעבר.

אוּרִי דְּבַר עִם הַמּוֹרָה לִיאֵת וְשֶׂאל:

מָה זֶאת אֲזַעֲקָה וּמָה זֶאת צְפִירָה?

הַמּוֹרָה לִיאֵת חִיְכָה וְאַמְרָה:

הַרְעַשׂ שֶׁל הָאֲזַעֲקָה שׁוֹמֵר עָלֵינוּ.

הוּא מְסַבֵּיר לָנוּ בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת -

זֶה זְמַן לְהַזְהֵר!

הוּא מְבַקֵּשׁ מֵאֲתָנוּ -

מִהָרוּ לְמִרְחָב מוּגֵן!

אָבֵל הַצְּפִירָה הִיא קוֹל חֲזָק שֶׁל כְּבוֹד.
אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מֵרֹאשׁ מְתִי הִיא תְּהִיָּה.
הִיא לֹא בָּאָה בְּהַפְתָּעָה.
הִיא מְבַקֶּשֶׁת מֵאֲתָנוּ לְעִמּוּד, לֹא לְזוּז,
לְזָכֹר אֶת הַגְּבוּרוֹת וְהַגְּבוּרִים שֶׁלָּנוּ.
וְלוֹמַר לָהֶם תּוֹדָה.
בְּזַכּוֹתֵם יֵשׁ לָנוּ מְדִינָה.